

Dostala jsem nesmírnou zlost.

Obchodníci a reklamy z nás dělají blbce. Promiňte ten výraz, ale jinak se to ani nazvat nedá. V hypersupermarketu prodávají zázračné „bio francouzské“ kuře už po slevě za 160 Kč kilo, protože prý je vychované na farmě, kde pobíhalo po dvoře a bylo dokrmené cereáliemi.

Cereálie, dřív se tomu říkalo zrní! To se mi navíc spojilo s tvrzením jednoho našeho novináře, který napsal do Fragmentů článek, kde poznamenal, jak naše kuřata jsou namačkána v klecích a krmena antibiotiky. Tak, aby bylo jasno. Vím, o čem píšu, protože jsem vysokoškolským vzděláním zemědělec, vyrostla jsem na dvoře mezi slepicemi, husami, kačeny, s kozami, koňmi, ovečkou. Když jsem dostala od rodičů výprask, tak jsem se šla vybrečet krávkě na krk. Navíc celý svůj profesní život jsem pracovala v zemědělství, schvalovala porosty jako semenářský agronom, dohlížela na pracovníky „výkupáckých“ laboratoří, zda dobře hodnotí zrniny, pracovala u laboratorního stolu, psala metodiky pro laboratorní a technologické postupy při skladování obilí a výrobě krmných směsí, počítala receptury, navrhovala normy a posledních 10 let lovila na internetu všechno, co se týkalo výživy zvířat, potažmo lidí. Tak mi, prosím, věřte a přečtěte si tento článek, je to ve vašem vlastním zájmu.

Ano naše zemědělství bylo poznamenáno socializací, zcelováním pozemků v nevhodných podmínkách a nevhodnými terénními úpravami, ale to byly spíše výjimky a nebylo to všude. Staří sedláci moc dobře věděli, proč je ta mez tam, kde zrovna je. Celá krajina byla uzpůsobena tak, aby zadržovala vodu. Stejně tak zdravé lesy. Pro člověka je nejdůležitější vzduch, voda a půda. O jakosti vzduchu nemluví, o jakosti vody a hlavně o jejím množství, které naší současnou krajinou jen rychle prohrne, taky ne a o půdě – o ornici – největším našem pokladu, to by bylo několik stránek málo. Při vstupu do EU jsme měli 120 % potravinovou soběstačnost. Tlak nadprodukce „starých“ členských států EU je tak vysoký, že i třeba v Rakousku, které si berou všichni za vzor hospodaření (viz pan dr. Cílek v nedělní Moravcově debatě) za posledních 15 let zaniklo 40 % malých farem, protože to ekonomicky neustály. Přitom v Rakousku není tolik „hypersuper“ nadnárodních řetězců, a tak každý obchodník musí koupit potraviny kolem sebe a ne je vozit přes půl Evropy, případně zeměkoule, a přesto to malé farmy ekonomicky vzdaly. Tvrdím, že naše zemědělství bylo na vysoké úrovni a plně konkurenceschopné, nebýt nerovných, přímo vražedných podmínek, které mu připravili naši politici.

Jela jsem nedávno po delší době autem po jižní Moravě. Na polích není nic jiného než ječmen, pšenice, kukuřice a řepka. Kde jsou lány vojtěšky,

červeného jetele, řepy cukrové i krmné, hrachu, cibule, okurek, jahod, mrkve, bobu ... Vždyť už se vůbec nedá sestavit osevní postup. Jaký vliv to má na strukturu půdy, jaký veliký splach je do potoků a řek. To ale není cílem mého článku. Nemáme už žádný dobytek. Jak dlouho mohli zemědělci vydržet výkupní cenu mléka za 5 Kč, když u nejlepšího chovatele se výrobní náklady na 1 litr pohybují k 8 Kč. Tak se podřezaly kravám krky. Chováme se přece ekonomicky! Stejně tak to skončilo u chovů prasat a drůbeže. Nemá kdo žrát jetel, a tak se nepěstuje a není chlěvská mrva na hnojení, tolik potřebná pro zachování humusu a udržení vody v půdě, není kde zpracovávat cukr, není kde zpracovávat ovoce a zeleninu. První, co bylo zlikvidováno byla Fruta: v Modřicích, v Miroslavi, ve Znojmě, a cukrovar, kdo je prodal Francouzům? Na jednoho pracovníka v potravinářském průmyslu pracovalo v prvovýrobě, to znamená na poli, v průměru 8 lidí. Že jsou teď všichni na sociální podpoře a nevybereme tolik daní? To nevadí, zvedneme DPH! Že nám ubylo orné půdy o 250 000 ha, že máme na nejkvalitnější orné půdě (kde se pěstovala zelenina) logistická centra, hypersuper a sluneční kolektory, to nevadí, však to zaplatíme všichni v ceně energie. Nejhorší ovšem je, co jíme. A to musíme všichni.

Dám příklad maso. Už jsme potravinově soběstační na nějakých 60 %. Naše hospodářská zvířata nejsou krmena antibiotiky minimálně 25 let a už tehdy se dávalo pečlivě pozor, aby to nekolidovalo s lidskými léčivými. Zvířata, která byla takto léčena, skončila povinně v kafilériích (státních!). Soudruzi při centrálním plánování měli málo devíz na dovoz nezbytných surovin, a proto se všechno do komplexních krmných směsí dávkovalo na spodní hranici, viz třeba fosfor, sója (bez P a bílkovin to prostě nejde). Veterináři v ČR kontrolují na všech jatkách vnitřnosti, játra, ledviny, kde se kumulují těžké kovy, mykotoxiny a objeví všechny průšvihy. Zato u dovozového masa, už mohou kontrolovat jenom svalovinu, protože vnitřnosti se k nám nedováží, a v ní jsou koncentrace škodlivin tak nízké, že je neobjeví. Hádejte, kdo snědl při „dioxinové“ aféře všechno německé maso? Bylo levné, že?

Nejhorší ovšem je, že všechno z dovozu, co se u nás zabalí, dostane EAN 985 a jsme u toho, nepoznáme odkud to je. Jedovatě podotknu „nejvíc kravínů, prasečáků a drůbežáren“ je v Praze! Jíme drůbeží maso z Brazílie, které tam nadnárodní řetězec koupil za 9,90 Kč za kg (zabalil jako Vodňanské kuře), hovězí z Argentiny za 19,80 Kč (krmené výhradně GMO sójou, která roste na místě čerstvě vykloučeného pralesa, tedy zelených plic planety), ale balené v Praze třeba pro Ahold! Marže těchto hypersuper je asi 48 % a to jsme nadávali za totáče Jednotě, že měla 12% marži.

Mléko, sýry – zdroj vápníku. V polovině sýrů jsou analogy (jsou 3 x levnější než tvaroh). Mám to dál rozvádět? Co se stalo s naším tvarohem? Už z něj buchty neuděláš! Ve všem je nacpaný modifikovaný škrob a případně vláknina, aby zadržovaly vodu. Kde jsou naše kvalitní

sýry? Co s nimi udělal francouzský majitel Želetavy? Jogurty nejsou jogurty, ale nabarvený, navoněný ochucený škrob. Vezměte rozum do hrsti, jogurt je jen to, co má v názvu jogurt (přikázáno EU). Žádné Dobré mámy, Activie, či jak se to všechno jmenuje. Žádný problém, však všechen chybějící vápník, hořčík, atd zakoupíme v lékárnách!

Díváte se občas v televizi, jak vaří špičkoví kuchaři: Ital v kuchyni, Zdeněk Polreich? Používají zásadně „prvotní“ suroviny. Rovněž s tuky je to všelijaké. Kolik si myslíte, že člověk jako zvíře snědl olejnatých semen? Zato jedl sádlo a pil syrové, nehomogenizované tedy plnotučné mléko, ale také se hýbal! Olivový olej, panenský, ano! Ale jen do tří měsíců po vylisování, to už jej „hypersuper“ přivezou k nám. Nejlepší olej je čistý řepkový, dostanete jej ale koupit? Omega mastné kyseliny největší nesmysl, ty naopak zacpávají cévy a způsobují záněty. Najděte si nejnovější výzkumné zprávy o cholesterolu, ale ty sem snad ještě z USA nedorazily.

To, co je jinde už dlouho v potravinářství zakázané, tak u nás se o tom ani nemluví. Přeskočím chleba – o hrůzo, naše základní potravina. A to jsem se ještě netrefovala do tekutin, které nám obchod nabízí. Hromady PET lahví. Podívali jste se někdy na obsah ovocného podílu? Že bifenyly pronikají z obalu dovnitř do obsahu? Že oxid uhličitý v sycených vodách je znečištěn příměsí? Že nejlepší voda je z vodovodního kohoutku. Že dlouhodobé pití minerálních vod je nepřírozené. Člověk jako zvíře pil povrchovou vodu. Chcete pokračovat?

Letos je v naší republice zasázeno jen 30 000 ha brambor a lékaři nařikají, že málo jíme brambory (zdroj draslíku a vitamínu C). Dříve jsme jich snědli téměř třikrát tolik. Jistě, přestala jsem kupovat brambory také, ne protože jsou drahé, ne protože jsou odněkud z Tramtárie, ale protože jsou zelené, skladované na světle a tudíž jedovaté a karcinogenní. Jak může někdo nabízet zelené brambory, vždyť se to nesmí dávat ani dobytku? Upozorňovala jsem paní vedoucí našeho Alberta tady na sídlišti, ať ty zelené brambory vyhodí. Ano provedla to, ale dnes už jsou tam zelené zase, protože na světle zezelenají už za tři dny.

A ještě abych nezapomněla na ty klece. Brojleři u nás rozhodně v klecích nebydlí, ani chovné kuřice. Bydlí v nich nosnice a jim předepisuje EU velikost klecí. Myslíte si snad, že jinde v EU se klece nepoužívají? Tááák už jsem si notně zanávala, a tak končím